

Библейски уроци

Урок за 15 март

Даване на другите

Ключов стих: „Винаги ще има бедни в земята. Затова ви заповядвам да споделяте щедро с бедните и с другите израилтяни в нужда.“
Второзаконие 15:11

Избрани стихове:
Второзаконие 15:4-11

Книгата Второзаконие е описана като обобщение на целия Божий закон. Почти цялата книга повтаря заповедите и наставленията, които Бог е дал на израилтяните чрез Мойсей. Бог даде своя закон на Израил като наставления, които те трябваше да следват. Следващите думи на Мойсей ни показват, че Божият закон е нещо като наръчник за това как трябва да се живее. „Господ ни заповяда да изпълняваме всички тези наредби, да се боим от Господа, нашия Бог, за наше добро, за да ни запази живи, както сме днес.“ Второзаконие 6:24

На фона на Божията доброта Той казва на Израил чрез Мойсей, че бедността никога не би трябвало да съществува в Израил, ако народът се подчинява на заповедите Му. Нашият урок се намира в част от Второзаконие, която се фокусира върху различни инструкции относно поклонението. Предишната глава разделя животните на чисти и нечисти и дава инструкции за даването на десетък. Следващата глава

обсъжда празника Пасха () и други празници в календара на поклонението на израилтяните.

Второзаконие 15 може да се разглежда като предзнаменование на Божиите думи, които се намират по-късно в Исаия 58:6,7, където Той заявява какво изисква от поклонението: „Не е ли това постът, който съм избрал: да разкъсаш веригите на нечестието, да развържеш тежките бремена, да освободиш угнетените и да разбиеш всяко иго? Не е ли да споделиш хляба си с гладния и да приютиш в дома си изгонените бедни; когато видиш гол, да го облечеш и да не се скриваш от собствената си плът?“

Нашият урок очертава начина, по който израилтяните трябваше да живеят живота си в поклонение пред Бога. Те трябваше да спазват сабатичната година на всеки седем години, когато дълговете трябваше да бъдат опростени (Второзаконие 15:1-3). Те трябваше да отворят сърцата и ръцете си за нуждаещите се, като им предоставят всичко, от което може да им липсва. (Второзаконие 15:7-10). Не трябваше да има никакви условия. Ако имаше нужда, тя трябваше да бъде задоволена. Нямахме да има бедни сред тях, ако спазвахме верно Божиите заповеди.

В Стария Завет Господ ясно постави пред израилтяните земното благоденствие като награда за послушание и вяност към Него и Неговите закони. Това е било препятствие за онези, които не признават факта за промяната в диспенсацията, която настъпила благодарение на служението на Исус. Мнозина погрешно са приложили обещанието за благоденствие към

християните, и тази грешка е довела до объркване в съзнанието.

Земното благоденствие в настоящия век не е обещано на верните християни. Затова нека прилагаме закона на любовта към другите, както ни учи апостол Йоан: „Исус Христос даде живота Си за нас. И ние трябва да дадем живота си за нашите братя и сестри. Ако някой има материални блага и види брат или сестра в нужда, но не се смили над тях, как може любовта на Бога да бъде в този човек? Скъпи деца, нека не обичаме с думи или речи, а с дела и в истина.“
1 Йоан 3:16-18